

Arrest

nr. 201 240 van 19 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op X 1988 te X en dat u afstamt van Toucouleur, Peul. U ging naar school tot de vijfde klas

Uw moeder overleed bij uw geboorte. U woonde tot 2001 in Passy. Toen u problemen had met uw stiefmoeder, verhuisde u samen met uw oom naar Kaolack. Toen uw oom overleed nadat hij betrokken was bij een ongeval eind 2002, bent u bij uw zus gaan wonen in Dakar. U ging gedurende twee jaar naar de Koranschool en vervolgens zorgde u gedurende een jaar voor het vee van uw schoonbroer.

Daarna begon u te werken in een ijzerwarenwinkel. Uw zus had dit werk voor u gevonden via een kennis.

Toen u bij uw oom woonde hielp u hem in zijn naaiatelier. U had sinds uw negen jaar seksuele handelingen met hem. Uw oom had u gewaarschuwd dat u dit aan niemand mocht vertellen.

In augustus 2006 leerde u O.K. kennen. Een maand later begonnen jullie een relatie die zes jaar duurde. Nadat O.K. naar Amerika was verhuisd eind 2011, bloedde jullie relatie dood. U begon een nieuwe relatie met Z.C. op 24 december 2013.

Op 1 augustus 2016 werden jullie betrapt in een kamer die jullie huurden. U vluchtte weg en ging naar een vriendin, M.B.. Toen u bij haar was, kwam u via uw huishoudster te weten dat uw zus op de hoogte was van uw geaardheid en dat ze zeer kwaad was. Uw huishoudster raadde u aan om niet naar huis te gaan. U bleef daarom bij M.B. die met de hulp van een smokkelaar uw reis plande. Op 14 augustus 2016 nam u het vliegtuig en de volgende dag arriveerde u in België. Op 30 augustus 2016 kon u uw asielaanvraag indienen bij de bevoegde instantie.

B. Motivering

U verklaarde de Senegalese nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Senegal.

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat bepaalde concepten die u hanteert in verband met homoseksualiteit wel erg ingestudeerd overkomen. Zo zegt u, op de vraag wat het voor u betekent om homoseksueel te zijn, dat het iets is dat **aangeboren** is (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 17). Blijkbaar heeft u het concept 'aangeboren' niet volledig onder de knie want vervolgens geeft u aan dat het **een keuze** is en dat het een **levenswijze** voor u is (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 17). Het feit dat u homoseksualiteit bekijkt als een 'levensstijl', als iets dat men kan 'kiezen' (en dus ook zou kunnen weigeren) toont aan dat u homoseksualiteit niet beschouwt als een deel van iemands identiteit (aangeboren), maar enkel als een bepaalde gedragsvorm. Het toont daarom ook een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.

Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar uw persoonlijke beleving van uw homoseksualiteit; wat het voor u betekent om homoseksueel te zijn, begint u over de verschillende visies die 'men' heeft tav homoseksualiteit. U slaagt er geenszins in om de vraag op uw persoonlijk leven te betrekken. Wanneer u nogmaals met de vraag wordt geconfronteerd zegt u dat homoseksualiteit voor u een levensvisie is. Uiteindelijk geeft u aan dat u gevoelens heeft voor een man (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 17). U slaagt er echter niet in om uw persoonlijke beleving verder toe te lichten.

Verder is het wel zeer opmerkelijk dat u in 2005 beseftte dat u homoseksueel bent, nadat u een seksuele ervaring had met uw huishoudster (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 18). Het is vooral bijzonder dat u voordien nooit heeft **gedacht** dat u homoseksueel zou kunnen zijn (zie gehoor CGVS dd 27/04/2017, p 14). Wanneer de PO u deze vraag stelde tijdens het eerste gehoor, trachtte u deze vraag meermaals te ontwijken. Wanneer de PO u een eerste maal duidelijk vraagt of u voor uw zeventiende ooit heeft gedacht dat u homoseksueel zou zijn, zegt u dat u in 2004, 2005 door uw leeftijdsgenoten werd gedwongen om een vriendin te vinden. Ze vroegen waarom u alleen bleef en u antwoordde dat het u niet interesseerde. Aangezien dit geen antwoord was op de initiële vraag of u ooit had gedacht dat u homoseksueel zou kunnen zijn, stelde de PO deze vraag opnieuw. U geeft, opnieuw aan, weinig verhelderend en ontwijkend, dat u het begreep toen u zestien, zeventien jaar was en ervoor niet. Wanneer de PO nogmaals vraagt of u ervoor ooit heeft gedacht dat u homoseksueel zou zijn, zegt u 'Ik heb er nooit aan gedacht dat ik homoseksueel zou kunnen zijn.' (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 19). Zeker gezien uw ervaringen met uw oom die het zelf als homoseksueel bestempelde (zie gehoor CGVS, dd 28/03/2017, p 15) en de aantrekkingskracht die u had voor mannen (zie gehoor CGVS, dd 28/03/2017, p 19) is het niet aannemelijk dat u nooit een vermoeden heeft gehad dat u misschien homoseksueel zou kunnen zijn. Binnen deze context is het helemaal niet aannemelijk dat u niet eerder heeft **gedacht** dat u homoseksueel zou kunnen zijn. U blijft echter geruime tijd volhouden dat u het nooit heeft gedacht homoseksueel te zijn maar uiteindelijk zwicht u voor de herhaaldelijke vragen en confirmeert u dat u wel had gedacht dat u homoseksueel zou zijn maar dat u de vraag verkeerd had begrepen, dat er werd gevraagd of u zeker was (zie gehoor CGVS, p 21). Het is echter niet aannemelijk dat u de vraag niet eerder had begrepen; u antwoordde immers letterlijk dat u het nooit had gedacht.

Uw gebrek aan doorleefdheid kan verklaren dat u dergelijke niet coherente antwoorden geeft waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig wordt ondermijnd.

Verder slaagt u er niet in om uw vermeende relaties in Senegal aannemelijk te maken. Zo verklaart u dat u een eerste relatie had met O.K.. Wanneer de PO u echter vraagt sinds wanneer jullie samen zijn, vraagt u nadrukkelijk of er wordt gevraagd naar het moment waarop jullie samen waren of naar het moment waarop jullie elkaar leerden kennen. De PO geeft aan dat er wordt gepeild naar het moment dat jullie samen waren. U antwoordt hierop aanvankelijk dat het in augustus is maar u wijzigt deze verklaring onmiddellijk en u zegt dat het in de negende maand was. Wanneer de PO vervolgens vraagt wanneer jullie elkaar hebben leren kennen, zegt u dat het in de negende maand was. Wanneer de PO erop wijst dat u elkaar zowel in de negende maand heeft leren kennen als dat jullie samen waren, zegt u dat jullie elkaar in augustus hebben leren kennen (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 9). Uw verklaringen over het begin van jullie relatie zijn niet coherent waardoor opnieuw een sterk vermoeden ontstaat dat u deze zaken (slecht) heeft ingestudeerd. Ook met betrekking tot uw tweede relatie slaagt u er niet in om samenhangende informatie te geven. Bij de DVZ verklaarde u immers dat jullie relatie begon op 4 mei 2013. Tijdens uw gesprek bij het CGVS verklaarde u echter dat jullie relatie begon op 21 december 2013 maar dat jullie elkaar kenden sinds 8 april 2013 (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 11). Het is niet aannemelijk dat u er niet in slaagt om éénduidige info te geven over het begin van uw relatie. Indien u immers niet zeker zou zijn van de datum was het aan u om dit ook zo aan te geven in plaats van tegenstrijdige informatie hieromtrent te geven.

Ook is het niet aannemelijk dat u zomaar uw vriend A., die u kende van de koranschool, inlicht over uw relatie met O.K.. U zegt immers dat u hem rechtuit heeft gezegd dat u met O.K. ging nadat u een moto van hem had gekregen voor uw verjaardag (zie gehoor CGVS dd 27/04/2017, p 8). U had echter nooit eerder gepeild wat A. dacht over homoseksualiteit (zie gehoor CGVS dd 27/04/2017, p 9). U verklaart dat u het hem heeft gezegd omdat jullie al lang vrienden waren en omdat hij het u vroeg (zie gehoor CGVS dd 27/04/2017, p 9). Het is echter zeer weinig aannemelijk dat u, binnen de context van een homofob land, zomaar aan iemand zou zeggen dat u homoseksueel zou zijn zonder dat u eerst zou nagaan wat deze persoon ervan vindt. Zeker daar u verklaarde dat uw oom u reeds had verwittigd dat het leven van een homoseksueel gevaarlijk is (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 15). Ook had u uit de Koran geleerd dat u niet mocht zitten waar een homo zat en dat een homo niet mag begraven worden maar dat deze gewoon moet worden weggegooid (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 22). Ook uw zus had u gewaarschuwd dat u moest opletten omdat ze u in Senegal kunnen beschuldigen van slechte dingen. Dat u gewoon aan een vriend zegt dat u homoseksueel bent omdat hij het vraagt getuigt wederom van weinig doorleefdheid gezien u wel degelijk op de hoogte was van de gevaren die homoseksualiteit met zich kan meebrengen.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat uw heteroseksuele vriend, A., u advies moet geven over hoe u uw relatie moet geheim houden (zie gehoor CGVS, p 9). Tevens is het zeer opmerkelijk dat uw goede vriend, aan wie u zonder meer had gezegd dat u homoseksueel bent en een relatie had met O.K. niet op de hoogte zou zijn geweest dat u een relatie zou hebben gehad met Z.C. (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 12). U verklaart hierover dat u discreet wilde blijven over uw amoreuze relatie (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 15). Het is echter helemaal niet aannemelijk dat u A. niet zou hebben ingelicht over uw relatie die drie jaar zou hebben geduurd wanneer u hem wel gewoon zou hebben gezegd dat u homoseksueel bent. Ook hier ontbreekt uw relaas aan de nodige geloofwaardigheid.

Vervolgens kunnen er ook vraagtekens worden geplaatst bij uw activiteiten in België. Zo weet u helemaal niet wat u op 20 mei zal doen, een activiteit waarvoor u zich heeft ingeschreven. U weet alleen dat u tien euro moet meenemen en dat u tot één uur daar moet blijven. Veder vermoedt u dat u een toer zal maken en dingen zal bezoeken. Het is helemaal niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat u zal deelnemen aan de Gay Parade. U toont geen enkele interesse in de nieuwe wereld van de gay scene. U vraagt aan niemand wat er zal gebeuren. Indien u werkelijk homoseksueel zou zijn en indien u hierom uw land bent ontvlucht, is het niet aannemelijk dat, wanneer u zich aansluit bij een LGBT vereniging en wanneer u zou worden uitgenodigd voor verschillende activiteiten, verder geen enkele belangstelling toont in deze nieuw wereld. (zie gehoor CGVS dd 27/04/2017, p 7)

Tevens is het niet aannemelijk dat u verklaart dat u op 23 maart heeft deelgenomen aan een activiteit van Arc-en-Ciel, waarbij u naar een vernissage zou zijn gegaan (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 15). Uit de documenten van Arc-en-Ciel die u voorlegt, blijkt dat de vernissage in Luik was. Het is hierbij niet duidelijk waarom u een treinticket voorlegt met de naam van P.L. achteraan opgeschreven, om aan te tonen dat u er die dag was. De Railpass werd niet gebruikt op 23 maart 2017 maar op 28 maart 2017 om van Charleroi naar Brussel te gaan. Uit niets blijkt dat u effectief naar deze bijeenkomst bent gegaan.

Tot slot kan worden opgemerkt dat uit de documenten die werden toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u een visumaanvraag heeft ingediend voor Italië.

Wanneer u hiermee werd geconfronteerd door de mensen van de DVZ ontkende u echter en verklaarde u dat het om uw broer ging. (zie verklaring DVZ, vraag 33, opgemaakt op 20 oktober 2016). Er is echter geen enkele reden te bedenken waarom uw broer een paspoort op uw naam zou hebben laten maken en hiermee een visum aanvraag in Italië.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. Er kan immers worden besloten dat u uw seksuele geaardheid niet aannemelijk kan maken.

U legt verschillende documenten voor; uw **originele identiteitskaart** met nr 1 457198801364 geldig van 11/07/2008 tot 11/07/2018. U legt tevens uw **origineel rijbewijs** voor met nr 848643, opgemaakt op 16/01/2013 te Dakar. Er zijn geen redenen om uw identiteit in twijfel te trekken. U legt tevens een boekje voor, uitgegeven door het Rode Kruis, waarin de door u gevolgde opleidingen worden genoteerd. U legt daarbij een **deelnemingsattest** voor waarbij blijkt dat u op 26/01/2017 heeft deelgenomen aan een workshop ivm burgerschap. Deze documenten staan los van uw asielaanvraag. U legt vervolgens een **brief voor van A.S.D.**, opgemaakt op 10 maart 2017. De brief die u voorlegt is met de hand geschreven en heeft een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter daar deze werd opgesteld ten behoeve van u, met het oog op uw asielprocedure. Verder zijn uw verklaringen over uw vriend A.S.D. niet conform met wat er in de brief staat. Zo verklaart A.S.D. dat hij tijdens het weekend verhuisde naar de wijk HLM omdat hij niet langer kan verdragen dat er kwaad over u wordt gesproken (zie brief in het administratief dossier). U verklaart echter dat hij verhuisd is naar de wijk HLM omdat hij zo dicht bij de universiteit woont. U geeft tevens aan dat, nu u er niet meer bent, hij geen reden heeft om er te wonen en gezien uw slechte reputatie dat hij er beter niet meer is (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 13). Deze verklaringen staan echter haaks op wat A.S.D. in zijn brief heeft geschreven. Vervolgens legt u uw **lidkaart voor van Arc-en-ciel**, geldig in 2017. Deze lidkaart bevestigt enkel dat u lid zou zijn van deze homogroep. Een dergelijke getuigenis kan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit evenmin herstellen daar niet wordt aangetoond dat het lidmaatschap van een homogroep pas kan nadat werd nagegaan of het lid in werkelijkheid homoseksueel is. U legt bijkomend verschillende uitgaven voor van Arc-en- Ciel waaronder een flyer van de expositie van Obay Al Bitar van 23 maart, een flyer voor een evenement op 17 mei tegen homofobie en transfobie. En een flyer voor de Pride in Brussel op 20 mei 2017. U legt eveneens een **railpass** voor. Tot slot legt u een **papier voor, niet gedateerd, waarbij ene Laura Buron verklaart psychologe** te zijn en waarbij ze aangeeft dat ze u twee keer per maand ontvangt in het asielzoekers centrum van Stockem. Het document bevat geen stempel van de psychologe, nog andere gegevens zoals wanneer de sessies begonnen, waarom u in behandeling bent of enige ander gegeven. Dit handgeschreven document stelt op slechts algemene wijze en zonder enige nadere duiding of informatie : "dat u twee maal per maand in therapie bent bij Laura Buron". Als dusdanig bevat dit stuk geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande. Uzelf verklaart dat u naar de psychologe gaat omdat u moeilijkheden heeft met slapen en omdat u nachtmerries heeft (zie gehoor CGVS dd 28/03/2017, p 15). Uit niets blijkt dat u deze symptomen heeft omwille van uw vermeende asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 1 augustus 2017 in een eerste middel een schending aan van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")".

Hij gaat in op "de homoseksuele in Senegal" als sociale groep, op "de arrest van de Europees Hof van Justitie van 7 november 2013, n° C-199/12, C-200/12, C-201/12, aff. X, Y, Z c. Minister voor Immigratie en Asiel)", "het arrest n° 116 015 van 19 December 2013 van Uw Raad" waarin zou gesteld worden "dat een homoseksueel in Senegal geen bescherming kan verkrijgen van de politie (punt 5.21)", het voordeel van de twijfel en de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker verwijst tevens naar *“Senegal Country report, Country Reports on Human Rights Practices for 2016; United States Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, p23,24”*, *“Chasse aux homosexuels au Sénégal, Assez !, 31/07/2017”*, *“Senegalese police arrest 11 for homosexual acts residents say, The Associated Press, Dec 26 2015”*, *“OFPRA, Fiche thématique, Sénégal, La situation actuelle des personnes homosexuelles, 25/9/2014, p2,3,6”*, *“Sénégal: Barack Obama défend les droits des homosexuels, RFI, 27-06-2013”* en *“Note D'orientation Du HCR Sur Les Demandes De Reconnaissance Du Statut De Réfugié Relatives À L'orientation Sexuelle Et À L'identité De Genre, UNHCHR, Novembre 2008, punten 18,21”*, aangaande de situatie voor homoseksuelen in Senegal.

Hij vraagt *“om het geheel van verzoeker verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de uitoefening van de gevangenisstraf voor homoseksuele daden en de andere vormen van mishandelingen die homoseksuele in Senegal ondergaan”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”)”*.

Hij benadrukt *“de onbetwiste elementen, of allerm minst niet tegengesproken elementen”, zijnde “hij is afkomstig van Senegal, waar homoseksuele nog steeds mishandeld worden. Zijn familie is bovendien Peul, een etnisch groep bekend voor conservatief te zijn.”*. Hij herhaalt dat *“de rapporten, zowel als artikels hier toegevoegd en boven uitgelegd bevestigen de situatie van de homoseksuele in Senegal, en dat ze nog steeds gearresteerd worden wegen hun homoseksualiteit, of op verdacht erop”*.

Waar hem *“een gebrek aan doorleef ervaring als homoseksueel”* wordt verweten, stelt hij dat hij *“antwoorde dat het een levenswijze is, en dat het voor hem betekent dat hij van mannen houdt”* en vraagt hij rekening te houden met *“zijn profiel als bijna onopgeleid persoon”* en met het feit dat hij in Senegal opgroeide *“als homoseksueel zonder ooit over zijn homoseksualiteit veel te praten”*.

Hij meent dat hij wél verschillende voorbeelden van de persoonlijke beleving van zijn homoseksualiteit heeft gegeven en klaagt aan dat de commissaris-generaal zich enkel baseert *“op en klein deel van de 2 gehoren, en andere niet in aanmerking neemt”*.

Verzoeker volhardt *“dat hij in 2005 zeker werd van zijn homoseksualiteit (ten gevolge van zijn seksuele betrekking met een vrouw, waarvan hij absoluut niet hield en spijt had, en dat hij de vraag misverstanden had”*.

Aangaande zijn relatie met K.O. geeft hij aan dat hij *“zich vergist voor een maand wanneer hij verklaart wanneer hij K.O. kennen geleert heeft”*, maar dat hij veel details heeft gegeven over K.O. en over *“de begin van hun relatie”*. Hij stelt dat zijn relatie met C.K. begon *“in december 2013 begon, maar dat ze zich al sinds april kenden”* en dat hij ook over C.K. en hun relatie *“vele details”* heeft gegeven.

Dat verzoeker aan zijn vriend A. over zijn relatie met K.O. vertelde, wijt hij aan het feit dat A. *“een goeds vriend en een betrouwbare persoon is, maar ook dat A. op hem druk legde om te weten waarom hij een moto voor zijn verjaardag gekregen had”* en dat hij *“dacht dat het voorzichtiger was om hem de waarheid te zeggen, en te riskeren dat A. naar anderen zou vertellen dat hij een moto van een man gekregen had”*. Verzoeker legt uit dat hij A. niet vertelde over zijn relatie met C.K. omdat *“dit op dit moment een fysieke relatie was [...] en dat hij het dit discreet wilde houden”* en omdat *“A. nadat hij hem gezegd had dat hij van mannen en niet vrouwen houdt, dichter met zijn zus werd (omdat ze hem les gaf, en A. was student). Hij was dus bang dat hij iets aan zijn zus zou zeggen.”*.

Aangaande de homoseksuele gemeenschap in België, volhardt verzoeker *“dat hij lid is, en goede contacten heeft met de andere homoseksuele”* en *“dat hoewel hij niet aan zijn sociaal assistent vroeg exact wat er op 20 mei gebeuren zou (de gay pride), hij er aanwezig was”*.

Wat het voorgelegde treinticket betreft, legt verzoeker uit *“dat P.L. een vriend en vrijwillige bij de associatie is, en dat hij hem de ticket gaf om het hem mogelijk te maken om aan activiteiten van de homoseksuele gemeenschap deel te nemen. Hij heeft de ticket echter niet gebruikt om naar de activiteit van 23 maart te gaan, maar is er met een auto met een vriend gegaan.”*.

Hij herhaalt *“dat de visum aanvraag van zijn broer was”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek, onder andere over de uitoefening van de gevangenisstraf voor homoseksuele daden zowel als over de mishandeling van homoseksuele in Senegal”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Senegal Country report, Country Reports on Human Rights Practices for 2016; United States Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, p23,24”, “Chasse aux homosexuels au Sénégal, Assez !, 31/07/2017”, “Senegalese police arrest 11 for homosexual acts residents say, The Associated Press, Dec 26 2015”, “Conseil du Contentieux des Etrangers, arrest n° 116 015 van 19 December 2013”, “OFPRA, Fiche thématique, Sénégal, La situation actuelle des personnes homosexuelles, 25/9/2014, p2,3,6”, “Sénégal: Barack Obama défend les droits des homosexuels, RFI, 27-06-2013” en “Note D'orientation Du HCR Sur Les Demandes De Reconnaissance Du Statut De Réfugié Relatives À L'orientation Sexuelle Et À L'identité De Genre , UNHCHR, Novembre 2008, punten 18,21”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor (verdere) problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.4.2. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoekers homoseksuele geaardheid gezien (i) verzoeker bepaalde concepten in verband met homoseksualiteit erg ingestudeerd aanbrengt; (ii) hij geen persoonlijke beleving van zijn homoseksualiteit kan weergeven; (iii) hij pas in 2005 eraan dacht dat hij homoseksueel zou zijn; (iv) zijn vermeende relaties in Senegal niet aannemelijk zijn; (v) het niet geloofwaardig is dat verzoeker zomaar zijn vriend A. inlichtte over zijn relatie met O.K., noch dat deze vriend A. hem advies gaf over hoe verzoeker zijn relatie moet geheim houden (gehoor 27 april 2017, p. 9), noch dat A. niet op de hoogte was van verzoekers relatie met Z.C. (gehoor 28 maart 2017, p 12); (vi) vraagtekens worden geplaatst bij zijn (holebi-)activiteiten in België.

2.4.3. De Raad benadrukt dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *“Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity”*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopingspunt worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in het land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.4.4. De Raad merkt vooreerst merkt op dat verzoeker, anders dan hoe de commissaris-generaal het in de bestreden beslissing voorstelt, afdoende kan weergegeven wat homoseksualiteit voor hem betekent wanneer hem dit op abstracte wijze gevraagd werd (*“Wat betekent het voor u om homoseksueel te zijn? [...] Maar als u me zegt, ik ben homoseksueel, wat wil het dan precies zeggen? [...] En voor u persoonlijk, wat betekent het voor u om homoseksueel te zijn? [...] Leg me uw levenswijze uit.”*; gehoor 28 maart 2017, p. 17). Zo stelt verzoeker *“Voor mij homoseksueel is iets aangeboren. [...] Het is niet omdat homoseksueel is dat je slecht bent, het is een keuze van het leven. Je moet het respecteren. [...] Voor mij, om op uw vraag te antwoorden. Er zijn verschillende concepten of visies of zelfs hoe men er tegenover kijkt. Voor sommigen is het iemand die zich met een man moet zetten; voor iemand anders is een homoseksueel om bij een man te zijn en een vrouw te hebben. [...] Voor mij, het is een levenswijze. [...] Voor mij, ik voel iets voor de man.”*; gehoor 28 maart 2017, p. 17. Verzoeker stelt hierbij duidelijk dat homoseksuelen uit zijn omgeving ook kunnen kiezen om te trouwen, wat ongetwijfeld ook het geval is. Daaruit kan niet afgeleid worden dat verzoeker stelt dat een seksuele geaardheid een keuze zou zijn. Ook uit het geheel van zijn overige verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt een doorleefde en geenszins stereotiepe beleving van homoseksualiteit.

2.4.5. Ervan uitgaand dat de ontdekking van een homoseksuele geaardheid een proces is en geen moment, kan de Raad vaststellen dat verzoeker dit proces op zijn eigen manier, en niet stereotiep heeft weergegeven. In tegenstelling tot de commissaris-generaal acht de Raad het geenszins ongeloofwaardig dat hij aangaf zichzelf voor zijn 17 jaar nooit met zekerheid te hebben durven benoemen als homoseksueel (*“Het is 16, 17 [jaar] dat ik het begreep. Ervoor niet. [...] Ik wist niet dat ik homo was, maar als ik een man zag, deed het me plezier. [...] Het is nadat ik met het meisje heb geslapen dat ik het gevoel had dat de man me meer pleziert en dat ik homoseksueel ben. [...] Ik heb er niet aan gedacht. Ik voelde voor een man. Maar ik dacht niet dat ik homoseksueel was. [...]”*; gehoor 28 maart 2017, p. 19-20), deels omdat hij zijn aantrekking voor mannen uit angst trachtte te onderdrukken (*“Het deed me plezier als ik [mannen] zag. Ik voelde iets. Maar ook, ik was bang. Ik kende hen niet. Wat zou er gebeuren als ze zouden weten dat ik was aangetrokken tot hen. [...] Als ik de mannen zie, ik ben bang voor mezelf. Ik denk, ben ik dan niet homoseksueel als de vrouwen me niet interesseren. [...] Ik dacht aan wat mijn oom me zei. Wat we doen, het is niet toegelaten om het te doen.”*; gehoor 28 maart 2017, p. 19, 21), maar ook omdat hij zijn gevoelens voor mannen aanvankelijk associeerde met het seksueel misbruik door zijn oom (*“Als ik de mannen zag met hun lichaam, moest ik denken aan mijn oom. [...] Voor ik met het meisje was. Als ik aan het strand was, ik zag de mannen. Het deed me denken aan de fysiek van mijn oom. [...] Als ik die mensen zie, mijn oom komt steeds terug.”*; gehoor 28 maart 2017, p. 19, 21). Zijn verklaringen geven dan ook blijk van een begrijpelijke verwarring en angst omtrent deze ontlukende seksualiteit binnen zijn eigen levenservaringen, alsook binnen de homofobe context van Senegal.

Verzoeker koppelde deze bewustwording eveneens aan een seksuele ervaring met een meisje uit zijn omgeving die aandrang op een relatie (*“Toen ik 17 jaar was. [...] Omdat als ik vrij met haar, ik voelde het niet. Ik voelde voor mannen. Als ik voetbal speelde, als ik de mannen zag, ik had meer gevoelens voor mannen. [...] Nadat ik met de vrouw was, was ik zeker dat ik homoseksueel ben.”*; gehoor 28 maart 2017, p. 18, 21) en hij beschreef spontaan en doorleefd de angstgevoelens en onzekerheid die gepaard gingen met deze realisering binnen de homofobe Senegalese context (*“Het deed me pijn. Als ik zie, in Senegal het mag niet. En ik zie me als homoseksueel. Als ik eraan denk, dan moet ik ervan huilen. [...] In Senegal mag het niet. Ik ben homoseksueel. Ik heb geprobeerd om mijn vrienden te limiteren. Ik ging niet om met iedereen. Ik onderhield alleen een relatie met A.. Als er meer mensen het weten, dan kan het problemen bezorgen als ze het zouden zeggen. [...] Het deed me pijn toen ik het wist. [...]”*

Ja, het heeft me in de war gebracht, ik was bang. [...] Ik huilde. Ik was bang. Vooral, het zou kunnen leiden tot een aanval. [...] Ik dacht al aan de gevolgen dat het zou kunnen geven. Ik was bang van mijn grote broer, mijn ouders, mijn familie het zouden weten.”; gehoor 28 maart 2017, p. 14, 21-22).

2.4.6. De Raad merkt op dat verzoeker ook spontaan en gedetailleerd vertelde over de ontmoeting met zijn eerste partner O.K. (gehoor 27 april 2017, p. 10) en over het verdere kennismakingsproces (gehoor, p. 10-13). Verzoekers verklaringen over zijn gemengde gevoelens toen O.K. hem vertelde dat hij homo was (*“Toen hij het mij zei, ik was bang. Ik lachte en hij zei, je lacht hé, toen hij me dat zei, ik had 2 gevoelens. Het eerste gevoel is een plezier, ik was tevreden. Het andere gevoel was, probeert hij me niet in de val te lokken? [...] Hij had het al gezegd. Maar ik stelde de vraag om confirmatie te krijgen. Sommige mensen kunnen je in de val laten lopen. Ze zeggen dat ze het zijn maar ze zijn het niet. [...] Soms, je kan zien of horen dat iemand zegt dat iemand in de val is gelopen. In de val laten lopen om te proberen om hen pijn te doen of hen te laten stoppen of om problemen te veroorzaken. [...] Ja, dat is een risico in Senegal.”*; gehoor 27 april 2017, p. 13-14) zijn doorleefd en aannemelijk, gezien het door verzoeker beschreven wantrouwen na de bekentenis van O.K. aansluit bij de homofobie in de Senegalese samenleving en bij verzoekers eigen gevoelens van twijfel en angst over het aangaan van een homoseksuele relatie (gehoor 28 maart 2017, p. 19, 21). De vergissing van verzoeker over sinds wanneer hij samen was met K.O. - waar hij afwisselend over augustus en september sprak (gehoor 28 maart 2017, p. 9) - kan bezwaarlijk de geloofwaardigheid van hun relatie ondermijnen, temeer gezien verzoeker vlot de geboortedatum, geboorteplek, etnie en religie van K.O. kon noemen (gehoor 28 maart 2017, p. 8-9) en dus aantoonde wel degelijk een relatie te hebben die verder gaat dan een fysieke. De commissaris-generaal kan dan ook geenszins worden gevolgd waar hij stelt dat verzoeker bepaalde zaken *“(slecht) heeft ingestudeerd”*.

2.4.7. Ook verzoekers verklaringen over zijn relatie met Z.C. - van wie hij de geboortedatum, geboorteplek, etnie, religie, naam van zijn echtgenote, hun trouwdatum en sinds wanneer Z.C. met zijn echtgenote samen was kon geven, alsook wist te vertellen dat Z.C. een andere homoseksuele relatie had gehad, voor hoe lang en sinds wanneer (gehoor 28 maart 2017, p. 10-11, 20-21) -, zijn omstandig, daar hij onder meer beschreef hoe ze op voorzichtige wijze van elkaar probeerden te weten komen of ze homoseksueel waren (gehoor 27 april 2017, p. 16-17), hoe ze een kamer huurden om elkaar te kunnen zien (*“Met Z.C., ik werkte, hij werkte, we waren goed. We hadden samen een kamer gehuurd. Ik wil verduidelijken dat hij getrouwd is. Hij woont in Mbaou, we kunnen een kamer huren in Gédewaye. Als hij nood aan mij had of ik aan hem, dan zagen we elkaar daar. Het was een ontmoetingsplek.”*; gehoor, p. 16) en hoe ze betrappt werden (*“Op een dag, op een maandag, toen Z.C. en ik in onze kamer waren, ik preciseer dat en een voetbalplein naast het huis is. De bal is in een huis gevallen dat niet bewoond is. Om de bal terug te halen, moet je door ons huis, waar we hebben gehuurd om over de muur te gaan. Het is toen een jongen over de muur geklommen van het balkon, hij heeft ons gezien door de ruiten. Z.C. lag op mij. Het is alsof iets zei, keer terug om te kijken. Toen ik terugkeek, hij zag ons, hij riep en ik dacht aan wat mijn oom zei, als ze je nemen, zullen ze je doden, ik was helemaal in de war.”*; gehoor 27 april 2017, p. 18). De Raad merkt nog op dat verzoeker eerder toevallig betrappt werd en niet door onzorgvuldig gedrag. Verzoekers verklaringen over het incident waarbij hij betrappt werd, zijn vlucht, de problemen voor Z.C. hierdoor en verzoekers vrees voor eigen problemen nu zijn seksuele geaardheid bekend is (gehoor 28 maart 2017, p. 15-16; gehoor 27 april 2017, p. 18), zijn samenhangend. Dit in acht genomen, tezamen met de stelling in het verzoekschrift dat zijn relatie met Z.C. *“in december 2013 begon, maar dat ze zich al sinds april kenden”*, kan verzoekers eerdere wisselende verklaringen - enerzijds dat hun relatie begon op 4 mei 2013 en anderzijds dat ze elkaar kende sinds 8 april 2013 maar pas een relatie begonnen op 21 december 2013 (gehoor 28 maart 2017, p. 11) - dan ook verschoenen.

2.4.8. Anders dan de commissaris-generaal aangeeft in de bestreden beslissing blijkt uit het gehoorverslag overigens geenszins dat verzoeker *“zomaar”* en *“zonder meer”* zijn vriend A. inlichtte over zijn relatie met O.K., maar net dat verzoeker uitgebreid weergaf waarom hij uiteindelijk besloot A. te (moeten) vertellen over zijn relatie met O.K. (gehoor 27 april 2017, p. 8-10), alsook spontaan vertelde over zijn angst dat A. hem zou denonceren (27 april 2017, p. 8-9). Evenmin kan worden ingezien waarom het onaannemelijk is dat A. verzoeker zou aanraden zijn relatie geheim te houden (27 april 2017, p. 9). Ook de uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker A. niet vertelde over zijn relatie met Z.C. omdat *“A. nadat hij hem gezegd had dat hij van mannen en niet vrouwen houdt, dichter met zijn zus werd (omdat ze hem les gaf, en A. was student). Hij was dus bang dat hij iets aan zijn zus zou zeggen.”* ligt in de lijn van verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal over A. en zijn zus en is niet onaannemelijk.

2.4.9. De door de commissaris-generaal geplaatste vraagtekens bij verzoekers (holebi-)activiteiten in België - dat verzoeker niet wist dat hij op 20 mei zou deelnemen aan de Gay Parade en zijn verklaring te hebben deelgenomen aan een activiteit op 23 maart door gebruik te maken van een voorgelegd treinticket terwijl deze railpass gebruikt werd op 28 maart - kunnen het voorgaande niet ondermijnen.

2.4.10. Elk op zich zijn de voormelde vaststellingen geen doorslaggevende factoren die zijn homoseksualiteit aantonen maar tezamen gelezen zijn het belangrijke aanduidingen.

2.4.11. Het asielrelaas van verzoeker strookt tevens met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag. Zo blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde informatie - "Senegal Country report, Country Reports on Human Rights Practices for 2016; United States Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, p23,24", "Chasse aux homosexuels au Sénégal, Assez !, 31/07/2017", "Senegalese police arrest 11 for homosexual acts residents say, The Associated Press, Dec 26 2015", "OFPRA, Fiche thématique, Sénégal, La situation actuelle des personnes homosexuelles, 25/9/2014, p2,3,6", "Sénégal: Barack Obama défend les droits des homosexuels, RFI, 27-06-2013" en "Note D'orientation Du HCR Sur Les Demandes De Reconnaissance Du Statut De Réfugié Relatives À L'orientation Sexuelle Et À L'identité De Genre, UNHCHR, Novembre 2008, punten 18,21" - de problematische situatie voor homoseksuelen in Senegal. Dit wordt door de commissaris-generaal ook niet ontkent.

2.4.12. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Ook indien de Raad niet geheel overtuigd is van bepaalde aspecten van verzoekers asielrelaas, waaronder de rol van de oom, de wijze waarop hij vertrokken is met de hulp van een vrouw, kan niet gesteld worden dat verzoeker geen nauwgezette en persoonlijke toelichtingen kan geven bij zijn leven in Senegal als jonge homoseksueel. De Raad merkt nog op dat dat sommige motieven uit de bestreden beslissing niet kunnen blijken uit de lezing van de beide CGVS gehoren (zie hoger concept 'aangeboren' en 'keuze' van een seksuele geaardheid). Gelet op het voorgaande wordt aan verzoeker het voordeel van de twijfel toegekend.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK